

Եղիշե Չարենց

Այս աշխարհում իրիկնային, ուր ապրեցիր միայն մի
ժամ

Այս աշխարհում իրիկնային, ուր ապրեցիր միայն մի ժամ,
Հրա՛ջք էր, սիրտ, հրափթիթ ծաղկումը քո հրաշուշան:

Բայց որք հոգիս, կարոտիս պես աստեղահե ու խելագար՝
Մի՛ այլ կյանքի փայլ էր կարծես, փա՛յլ էր կարծես, կարծես չկար:

Փայլ էր հոգիս՝ շառագունված իրիկնային քո երագում
Ու կարոտով անմխիթար լույսի մասին երգ էր ասում:

Ու որք հոգիս քո կարոտում հավերժորեն մխա՛ց, մխա՛ց,
Որպես կարմիր մի ողջակեզ՝ արյունոտված, հրե մի խաչ:

Դու ծաղկեցիր, սի՛րտ իմ, որպես հրափթիթ, կարմիր գարուն
Նա հո՛ւշ դարձած ցնդե՛ց, կորավ իրիկնային այս աշխարհում...